

การพัฒนาความสามารถทางการวัดและประเมินผลและการวิจัยในชั้นเรียนของ นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้วยกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวก DEVELOPMENT OF MEASUREMENT AND EVALUATION ABILITY AND CLASSROOM ACTION RESEARCH OF STUDENT RESEARCHERS BY USING THE POSITIVE FEEDBACK

ผู้วิจัย

พินดา วราสุนันท์¹

Pinda Varasunun

doypinda@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการวัดและประเมินผลและการวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้วยกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกและเพื่อประเมินความพึงพอใจต่อการดำเนินงานและประเมินข้อมูลย้อนกลับทางบวกโดยนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู กลุ่มที่ศึกษาคือ นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูชั้นปีที่ 5 สาขา คณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ภาคเรียนที่ 1-2 ปีการศึกษา 2556 จำนวนทั้งสิ้น 6 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ความถี่ ร้อยละ ค่าสัมประสิทธิ์ Cohen's Kappa และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความสามารถทางการวัดและประเมินผลและการวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอยู่ในระดับดีมาก
2. ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินระดับของข้อมูลย้อนกลับทางบวกส่วนใหญ่อยู่ในระดับกระบวนการ

รองลงมาคือ ระดับหน้าที่ ระดับการควบคุมตนเองและระดับตนเอง ตามลำดับโดยข้อมูลย้อนกลับทางบวกทุกข้อความเป็นข้อมูลย้อนกลับในมิติเชิงวิชาการ ค่าความสอดคล้องของผู้ให้คะแนนระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 2 ท่าน ด้วยค่าสัมประสิทธิ์ Cohen's Kappa เท่ากับ 0.686 มีความสอดคล้องกันอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : ความสามารถทางการวัดและประเมินผลการวิจัยในชั้นเรียน, ข้อมูลย้อนกลับทางบวก

ABSTRACT

This research aims to develop measurement and evaluation ability and classroom action research of student teachers by using the positive feedback and to assess satisfaction with the operations and feedbacks by student teachers. Participants were 6 fifth-year student teachers of mathematics and computer in education, faculty of Education and development sciences, Kasetsart University, during the 1-2 semester of the academic year of 2013. The data was collected by questionnaires. The research data were analysed by means, frequency, percentage, cohen's Kappa coefficient and content analysis. Results are as follows

¹ อาจารย์ประจำภาควิชาครุศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

1. Measurement and evaluation ability and classroom action research of student teachers at the excellent level.

2. Satisfaction with the operations of 6 fifth-year student teachers at the highest level. Most of positive feedbacks were process level, followed by task level, self-regulation level and self level. Inter-rater agreement between 2 evaluators through computation of cohen's Kappa coefficient (0.686) has indicated that the coefficient of concordance was high.

Keywords : Measurement and Evaluation Ability, Classroom Action Research, Positive Feedback

บทนำ

ความสามารถทางการวัดและประเมินผลและการทำวิจัยในชั้นเรียนนับเป็นสมรรถนะที่สำคัญสำหรับวิชาชีพครู ดังเช่นที่คุรุสภาได้กำหนดมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ดังนั้นหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนในสาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ 5 ปีกำหนดให้นักศึกษาออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในสถานศึกษาเป็นเวลา 1 ปี เพื่อให้บัณฑิตหรือนักศึกษาได้เรียนรู้และฝึกฝนทักษะจากประสบการณ์จริงในสถานศึกษาโดยดำเนินการจัดการเรียนการสอนควบคู่กับการวัดและประเมินผลผู้เรียนและการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยมีอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์คอยดูแลให้คำแนะนำ

ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์นิเทศก์และอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษาได้เล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาความสามารถทางการวัดและประเมินผลของนิสิตระหว่างออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จึงพัฒนาความสามารถทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูผ่านกระบวนการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ในปีการศึกษา 2555 ผลการวิจัยพบว่าความรู้ ทักษะและเจตคติทางการวัดและประเมินผล

การเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหลังเข้าร่วมโครงการสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ โดยมีข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยคือ นิสิตเห็นว่าควรเพิ่มกิจกรรมและเวลาเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้นิสิตได้เรียนรู้มากขึ้น (พินดา วราสุนันท์, 2555) ผู้วิจัยจึงศึกษาแนวคิดที่ใช้ในการส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้พบว่า แนวคิดหนึ่งที่น่าสนใจ คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวก (positive feedback) เนื่องจากข้อมูลย้อนกลับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน (Li และ Luca, 2012: 2) แต่ในขณะเดียวกันมีงานวิจัยที่ศึกษาพบว่า เมื่อผู้เรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับจากผู้สอนแล้ว ร้อยละ 75 เกิดความวิตกกังวล และร้อยละ 39 เกิดความสับสน โดยผู้เรียนบางคนเห็นว่าการได้รับข้อมูลย้อนกลับจากผู้สอนนั้นเหมือนผู้เรียนกำลังถูกตัดสินว่าทำในสิ่งที่ผิด (Zacharias, 2007: 45 อ้างถึงใน พินดา วราสุนันท์, 2556: 133) แนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกจึงเป็นเทคนิคที่น่าสนใจในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียน ความหมายของข้อมูลย้อนกลับทางบวก คือ สารสนเทศที่ส่งเสริมสนับสนุนความสามารถของแต่ละบุคคล มีการสนทนาร่วมกันเพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ โดยมีวัตถุประสงค์หลัก คือ ลดช่องว่างระหว่างความรู้ความสามารถในปัจจุบันและรู้ความสามารถตามเป้าหมายที่ครูผู้เรียนหรือผู้ปกครองต้องการโดยมีการสร้างเป้าหมายร่วมกันตั้งแต่เริ่มต้น (Nicol และ Macfarlane, 2006: 200; Hattie และ Timperley, 2007: 81-82; Nicol, 2007: 3 และ Beaumont, O' Doherty และ Shannon, 2011: 671 อ้างถึงใน พินดา วราสุนันท์, 2556: 133) ทั้งนี้กระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกในภาพรวมแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนใหญ่ๆ ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 กำหนดเป้าหมายการดำเนินงานร่วมกัน ขั้นตอนที่ 2 ผู้สอนวิเคราะห์ให้ผู้เรียน มอบงานและเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน ขั้นตอนที่ 3 ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนและผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้และข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนางาน (พินดา วราสุนันท์, 2556: 137) จึงสรุปได้ว่า แนวคิดข้อมูลย้อนกลับทางบวกเป็นแนวคิดที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสะท้อนความสามารถของตนเองและได้รับแนวทางในการพัฒนาตนเองอย่างเต็มตามศักยภาพได้อย่างเหมาะสม ในบริบททางการศึกษามี

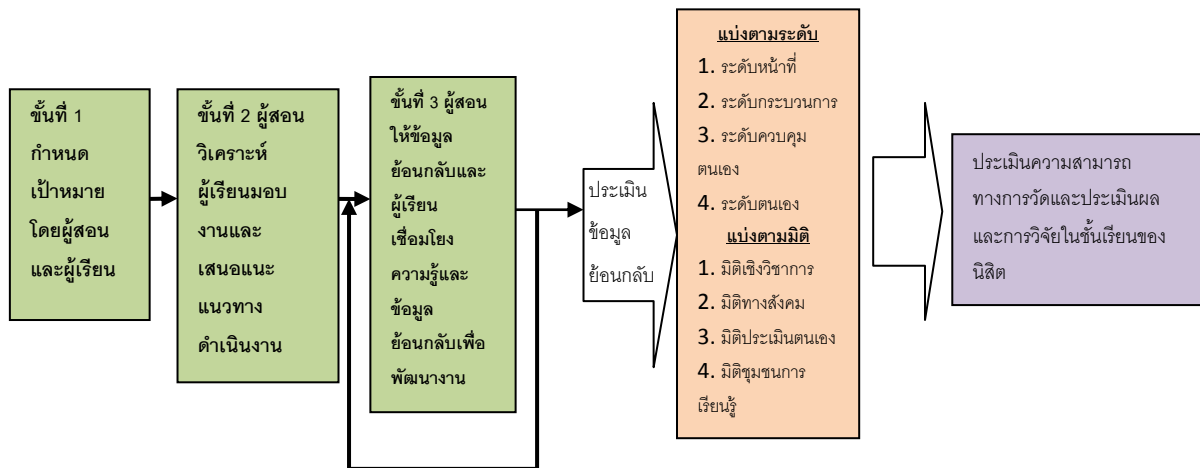
งานวิจัยต่างประเทศมากมายที่ศึกษาพบว่าแนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกนั้นสามารถพัฒนาความรู้ ทักษะ และทัศนคติต่อการเรียน แต่จากการค้นคว้างานวิจัยดังกล่าวยังไม่ได้ศึกษาถึงการนำแนวคิดนี้มาใช้ในการพัฒนาความสามารถทางการวัดและประเมินผลและการวิจัยในชั้นเรียน (Koka และ Hein, 2006: 165; Pei, 2012: 110; และ Jarzebowski, Ann-Marie และ Berg, 2012:14) ในส่วนบริบทของไทยนั้นผลการศึกษาพบว่า มีงานวิจัยที่ใช้แนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกมาใช้พัฒนาความสามารถเพียง 1 เรื่อง คือ งานวิจัยของ วินิตยา ประเสริฐสุนทร (2540) เปรียบเทียบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการใช้กิจกรรมการสื่อสารแบบเน้นรูปไวยากรณ์ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทางบวกและทางลบของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่านักเรียนมีความสามารถในการพูดรูปประโยคดีต่อการสูงขึ้น งานวิจัยครั้งนี้จึงเป็นการวิจัยต่อยอดจากงานวิจัยของ วินิตยา ประเสริฐสุนทร (2540) เนื่องจาก Hattie และ Timperley (2007: 87) กล่าวว่าข้อมูลย้อนกลับสามารถแบ่งออกเป็นระดับๆ 4 ระดับ คือ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

เนื่องจาก Hattie และ Timperley (2007: 87) กล่าวว่าข้อมูลย้อนกลับสามารถแบ่งออกเป็นระดับ 4 ระดับ คือ ระดับหน้าที่ ระดับกระบวนการ ระดับการควบคุมตนเองและระดับตนเอง หรือหากแบ่งตามมิติ Nicol (2007: 6) แบ่งออกเป็น 4 มิติ คือ มิติการส่งเสริมสนับสนุนทางวิชาการ มิติการส่งเสริมสนับสนุนทางสังคม มิติการประเมินตนเอง และมิติการสร้างชุมชนการเรียนรู้ ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการประเมินข้อมูลย้อนกลับซึ่งแบ่งออกเป็นตามระดับ 4 ระดับ และมิติ 4 มิติ ดังนั้นผู้วิจัยสรุปกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแสดงในแผนภาพ

ระดับหน้าที่ ระดับกระบวนการ ระดับการควบคุมตนเอง และระดับตนเอง หรือหากแบ่งตามมิติ Nicol (2007: 6) แบ่งออกเป็น 4 มิติ คือ มิติการส่งเสริมสนับสนุนทางวิชาการ มิติการส่งเสริมสนับสนุนทางสังคม มิติการประเมินตนเอง และมิติการสร้างชุมชนการเรียนรู้ ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการประเมินข้อมูลย้อนกลับซึ่งแบ่งออกเป็นตามระดับ 4 ระดับ และมิติ 4 มิติ

ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาความสามารถทางการวัดและประเมินผลและการวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยประยุกต์ใช้แนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้อย่างเต็มตามศักยภาพ รวมถึงการประเมินความพึงพอใจต่อการดำเนินงานและประเมินข้อมูลย้อนกลับทางบวกว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ เพื่อได้แนวทางการพัฒนานิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่มีความเหมาะสม

แผนภาพที่ 1 กระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวก

(ประยุกต์ใช้ตามแนวคิดของ Hattie และ Timperley, 2007; Nicol, 2007

อ้างถึงใน พินดา วราสุนันท์, 2556: 137)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถทางการวัดและประเมินผลและการวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้วยกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวก
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน และประเมินข้อมูลย้อนกลับทางบวกโดยนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

สมมุติฐานการวิจัย

1. ความสามารถทางการวัดและประเมินผลและการวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอยู่ในระดับดี
2. นิสิตมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกอยู่ในระดับมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจาก Nicol (2007: 4) กล่าวถึงการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกที่มีประสิทธิภาพต้องส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียนอย่าง

สม่ำเสมอ รวมถึง Li and Luca (2012: 6) กล่าวว่า ข้อมูลย้อนกลับที่ดีต้องทันเวลาต่อการพัฒนางาน ดังนั้น การให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกแก่นิสิตต้องดำเนินการอย่างใกล้ชิด ทันเวลาและต่อเนื่อง ผู้วิจัยจึงเลือกกลุ่มนิสิตที่อยู่ในความดูแลของผู้วิจัยในฐานะอาจารย์นิเทศก์ จำนวน 6 คนเท่านั้น โดยเป็นนิสิตสาขาคณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ศึกษา ภาควิชาครุศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ และพัฒนศาสตร์ ปีการศึกษา 2556 ทั้ง 2 ภาคเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ กระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวก
ตัวแปรตาม คือ 1) ความสามารถทางการวัดและประเมินผลและการทำวิจัยในชั้นเรียน 2) ความพึงพอใจของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวก และ 3) ผลการประเมินข้อมูลย้อนกลับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการในช่วง พ.ศ. 56 - พ.ศ. 57 โดยมีรายละเอียดในการดำเนินงานดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ประเมินความสามารถทางการวัดและประเมินผลและการวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูก่อนเข้าร่วมโครงการ โดยนิสิตทำการประเมินความสามารถของตนเองก่อนเข้าร่วมโครงการ

ในเดือน ก.ค.57 เป็นการอธิบายถึงความสามารถทางการวัดและประเมินผลระหว่างฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูช่วงเดือน พ.ค.-มิ.ย.57 (ก่อนเข้าร่วมโครงการ) และความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนจากการฝึกปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียนในอดีตชั้นปีที่ 4 (ก่อนเข้าร่วมโครงการ)

ขั้นที่ 2 ผู้วิจัยและนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ทั้ง 6 คน ประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจการดำเนินงานในภาพรวมร่วมกัน มอบหมายให้นิสิตศึกษาขอบเขตของปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน และเก็บข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับก่อนการดำเนินโครงการในช่วงเดือน ก.ค.57

ขั้นที่ 3 นิสิตร่างโครงร่างการวิจัยในชั้นเรียนและผู้วิจัยดำเนินการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นิสิต ทั้งนี้ นิสิตทำการบันทึกข้อมูลย้อนกลับที่ผู้วิจัยให้แก่นิสิตในทุกครั้ง รวมถึงการนำข้อมูลย้อนกลับที่ได้ไปพัฒนาปรับปรุงผลงานวิจัยในชั้นเรียนช่วงระยะเวลาในการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นิสิต คือ ส.ค.56 – ม.ค.57 รวมจำนวนครั้งในการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นิสิต 5 ครั้ง แต่ละครั้งห่างกันประมาณ 1 เดือน โดยมีหัวข้อการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกแต่ละครั้ง ประกอบด้วย ครั้งที่ 1 การกำหนดปัญหาวิจัย ครั้งที่ 2 กรอบแนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ครั้งที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัยและการสร้างเครื่องมือ ครั้งที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล และครั้งที่ 5 การสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

ขั้นที่ 4 เมื่อนิสิตดำเนินการสร้างผลงานวิจัยในชั้นเรียนเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการประเมินข้อมูลย้อนกลับ แบ่งออกเป็น 2 มิติ ดังนี้

- มิติที่ 1 แบ่งตามระดับ 4 ระดับมีรายละเอียดดังนี้

1. ระดับหน้าที่ (Task Level) : ข้อมูลย้อนกลับระดับนี้เป็นข้อมูลย้อนกลับทั่วๆ ไปที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ที่ต้องทำ ความรู้เบื้องต้นทั่วๆ ไป

2. ระดับกระบวนการ (Process Level) : เป็นข้อมูลย้อนกลับที่มีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้น โดยมีการให้คำแนะนำเกี่ยวกับความรู้และกระบวนการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการ

3. ระดับการควบคุมตนเอง (Self-regulation Level) : เป็นข้อมูลย้อนกลับที่มีความเชื่อมโยง

กับความรู้ที่ได้รับจากข้อมูลย้อนกลับและความรู้ที่มีอยู่ในตัวผู้เรียนโดยมีการจัดการความรู้เข้ามาเกี่ยวข้อง และต้องมีความชัดเจนในการพัฒนากลยุทธ์ของแต่ละบุคคลที่จะให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

4. ระดับตนเอง (Self Level) : ให้แนวทางของผู้เรียนในการกำกับตนเองเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องการตามแนวทางของแต่ละบุคคล รวมถึงการมองภาพต่อไปว่าแต่ละบุคคลต้องพัฒนาสิ่งใดเพิ่มเติมอีกบ้างโดยสามารถใช้ทักษะกระบวนการรู้คิดมาใช้ในการประเมินความเข้าใจตนเอง

ทั้งนี้ข้อมูลย้อนกลับ 1 ข้อความสามารถเป็นได้เพียงระดับใดระดับหนึ่งเท่านั้น

- มิติที่ 2 แบ่งตามมิติ 4 มิติ โดยมีรายละเอียดดังนี้

มิติที่ 1 การส่งเสริมสนับสนุนทางวิชาการ โดยข้อมูลย้อนกลับทางบวกนั้น ต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน มีมาตรฐานและเกณฑ์การประเมินที่เหมาะสมส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาผู้เรียนและส่งเสริมสนับสนุนแรงจูงใจในทางบวก

มิติที่ 2 การส่งเสริมสนับสนุนทางสังคมโดยเน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนและครู

มิติที่ 3 การประเมินตนเองมีการสะท้อนตนเองในการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเลือกเนื้อหาและกระบวนการประเมิน รวมถึงการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายการประเมินและการปฏิบัติ

มิติที่ 4 การสร้างชุมชนการเรียนรู้เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน

โดยข้อมูลย้อนกลับ 1 ข้อความสามารถเป็นได้มากกว่า 1 มิติ

ทั้งนี้การประเมินข้อมูลย้อนกลับนั้น นิสิตจะทำการประเมินก่อน จากนั้นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่าน ตรวจสอบข้อมูลย้อนกลับเหล่านั้นอีกครั้ง โดยผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องของการให้คะแนนด้วยการวิเคราะห์ความสอดคล้องของผู้ให้คะแนนด้วยสูตร Cohen's Kappa

ขั้นที่ 5 ประเมินความสามารถทางการวัดและประเมินผลและการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยนิสิตประเมิน

ตนเองและอาจารย์ที่เลี้ยง และความพึงพอใจในการดำเนินงานโดยนิติตประเมิน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 2 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบประเมินความสามารถทางการวัดและประเมินผลและการทำวิจัยในชั้นเรียนของนิติตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยแบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบใหญ่ ดังนี้

- องค์ประกอบที่ 1 แบบประเมินวัดความสามารถทางการวัดและประเมินผลผู้วิจัยประยุกต์ใช้ข้อคำถามจากงานวิจัยของ กฤติยา วงศ์ก้อม (2547: 244-245) ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงตามเนื้อหาแล้ว และมีค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในด้วยสูตรครอนบาคแอลฟา เท่ากับ .86 (พินดา วราสุนันท์, 2556: 28) ข้อคำถามมีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ เกณฑ์ในการแปลระดับความสามารถผู้วิจัยใช้เกณฑ์ของ John W. Best (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 72) โดยมีระดับในการแปลความหมายดังนี้

4.50-5.00	หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
2.50-3.49	หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

- องค์ประกอบที่ 2 แบบประเมินความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนผู้วิจัยใช้ข้อคำถามในการประเมินความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนจากศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน โดยข้อคำถามมีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ ผ่านการพิจารณาความเหมาะสมด้านเนื้อหาจากอาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ เกณฑ์ในการแปลระดับความสามารถใช้เกณฑ์เดียวกับข้างต้น

ฉบับที่ 2 แบบประเมินผลความพึงพอใจต่อกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกเพื่อพัฒนาความสามารถทางการวัดและประเมินผลและการทำวิจัยในชั้นเรียน มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ และข้อคำถามปลายเปิด 2 ข้อโดยสร้างครอบคลุมกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกทั้ง 3 ขั้นตอน ผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและการวัดและประเมินผลการศึกษา จำนวน 3 ท่าน ข้อคำถามทุกข้อผ่านเกณฑ์โดยมีค่า IOC มากกว่า .5 ทุกข้อ เกณฑ์ในการพิจารณาระดับของความพึงพอใจใช้เกณฑ์เดียวกับข้างต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ความถี่ ร้อยละ ค่าสัมประสิทธิ์ Cohen's Kappa และการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอนำเสนอสรุปผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนเพื่อตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาความสามารถทางการวัดและประเมินผลและการวิจัยในชั้นเรียนของนิติตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้วยกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวก

ผลการประเมินความสามารถทางการวัดและประเมินผลและการวิจัยในชั้นเรียนของนิติตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้วยกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกของนิติตทั้ง 6 คน โดยนิติตทำการประเมินความสามารถของตนเองก่อนเข้าร่วมโครงการในเดือน ก.ค.57 เป็นการอธิบายถึงความสามารถทางการวัดและประเมินผลระหว่างฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูช่วงเดือน พ.ค.-มิ.ย.57 (ก่อนเข้าร่วมโครงการ) และความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนจากการฝึกปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียนในอดีตชั้นปีที่ 4 (ก่อนเข้าร่วมโครงการ) จากนั้นผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกจำนวน 5 ครั้งโดยมีหัวข้อการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกแต่ละครั้ง ประกอบด้วย ครั้งที่ 1 การกำหนดปัญหาวิจัย ครั้งที่ 2 กรอบแนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ครั้งที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัยและการสร้างเครื่องมือ ครั้งที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล และครั้งที่ 5

การสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย และนิสิตประเมินตนเองหลังจากสิ้นสุดโครงการ นอกจากนี้อาจารย์ที่เลี้ยงร่วมประเมินความสามารถของนิสิตด้วย ผลการวิจัยในภาพรวมพบว่า นิสิตประเมินตนเองหลังจากได้รับข้อมูลย้อนกลับทางบวกมีความสามารถทางการวัดและประเมินผลและการวิจัยในชั้นเรียนสูงขึ้น โดยความสามารถทางการวัดและประเมินผลก่อนได้รับข้อมูลย้อนกลับทางบวกอยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 หลังจากได้รับข้อมูลย้อนกลับทางบวกความสามารถอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 สอดคล้องกับการประเมินจากอาจารย์ที่เลี้ยงที่ประเมินความสามารถทางการวัดและประเมินผลของนิสิตอยู่ในระดับดีมาก

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 และความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนก่อนได้รับข้อมูลย้อนกลับทางบวก นิสิตประเมินตนเองมีความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 และหลังจากได้รับข้อมูลย้อนกลับทางบวก นิสิตประเมินความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 สอดคล้องกับผลการประเมินความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนจากเล่มรายงานการวิจัยโดยอาจารย์ที่เลี้ยงประเมินความสามารถของนิสิตอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความสามารถทางการวัดและประเมินผลและการวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ด้วยกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวก

รายการ	นิสิตประเมินตนเอง		ผลประเมินจากอาจารย์ที่เลี้ยง
	ก่อนได้รับข้อมูลย้อนกลับ	หลังได้รับข้อมูลย้อนกลับ	
1. ด้านความสามารถทางการวัดและประเมินผลผู้เรียน	3.03	4.58	4.74
1.1 มีการบอกผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้เกิดกับนักเรียนที่ชัดเจน	3.00	4.67	4.67
1.2 เก็บรวบรวมข้อมูลในการประเมินนักเรียนอย่างครอบคลุมครบถ้วน	2.67	4.67	4.83
1.3 ประเมินผู้เรียนโดยปราศจากอคติ ไม่เอื้อประโยชน์บางกลุ่ม	3.83	4.83	5.00
1.4 ตัดสินผลการเรียนถูกต้อง	3.5	4.83	5.00
1.5 มีการประเมินที่ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียน	3.17	4.33	4.83
1.6 สามารถให้นักเรียนเข้าถึงผลการประเมินได้ง่าย	3.17	4.33	4.67
1.7 มีการประเมินที่สอดคล้องกับหลักพื้นฐานด้านสิทธิมนุษยชน	3.33	4.5	4.67
1.8 บอกจุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนาแก่นักเรียน	2.5	4.67	4.50

รายการ	นิสิตประเมินตนเอง		ผลประเมิน จากอาจารย์ ที่เลี้ยง
	ก่อนได้รับข้อมูล ย้อนกลับ	หลังได้รับข้อมูล ย้อนกลับ	
1.9 ใช้ข้อมูลจากนักเรียนหรือผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมิน	2.5	4.50	4.67
1.10 ใช้ประโยชน์จากการประเมินมาพัฒนานักเรียน	2.67	4.83	4.83
1.11 รายงานผลการเรียนให้นักเรียนทราบสม่ำเสมอและทันเวลา	3.00	4.5	4.83
1.12 รายงานผลประเมินให้ผู้ปกครองทราบ	3.00	4.33	4.50
1.13 การประเมินของครูฝึกสอนทำให้นักเรียนรู้สึกอยากพัฒนาตนเอง	3.00	4.50	4.67
2. ด้านความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียน	2.91	4.67	4.83
2.1 ความสามารถในการจัดทำวิจัยที่มีความเหมาะสมกับสภาพจริงของชั้นเรียน/โรงเรียน	2.83	4.67	5.00
2.2 การจัดทำเครื่องมือวิจัยที่มีความเหมาะสมกับงานวิจัย	2.67	4.33	4.67
2.3 การวางแผนเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบและถูกต้อง	3.17	4.5	4.83
2.4 กำหนดกลุ่มเป้าหมายได้ชัดเจนและเหมาะสม	3.17	5.00	4.83
2.5 เลือกเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกต้อง	2.83	4.83	4.67
2.6 เลือกวิธีแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบที่เข้าใจง่าย/ชัดเจน	2.33	4.67	4.83
2.7 มีความก้าวหน้าในการดำเนินงานวิจัยอย่างต่อเนื่องเป็นรูปธรรม	2.67	4.67	4.83
2.8 มีรูปแบบวิธีการดำเนินงานวิจัยที่มีหลักฐานชัดเจนเป็นปัจจุบัน	2.83	4.67	4.83
2.9 มีจรรยาบรรณในการวิจัย	3.67	4.67	5.00

ตอนที่ 2 ผลประเมินความพึงพอใจต่อการดำเนินงานและประเมินข้อมูลย้อนกลับทางบวก โดยแบ่งออก 2 ตอนย่อย คือ 1) ผลประเมินความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน และ 2) ผลประเมินข้อมูลย้อนกลับทางบวก โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ผลประเมินความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโดยนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

การประเมินผลการดำเนินงานตามกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวก ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบใหญ่ คือ 1) ความคิดเห็นต่อขั้นที่ 1 กำหนดเป้าหมาย โดยผู้สอนและผู้เรียน 2) ความคิดเห็นต่อขั้นที่ 2 ผู้สอนวิเคราะห์ผู้เรียนมอบงานและเสนอแนะแนวทางดำเนินงาน 3) ความคิดเห็นต่อขั้นที่ 3 ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับและผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้และข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนางาน 4) ด้านประโยชน์ของข้อมูลย้อนกลับทางบวกต่อการพัฒนางานวิจัยและการวัดและประเมินผล และ 5) ด้านความพึงพอใจต่อข้อมูลย้อนกลับทางบวกสรุปได้ว่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้านและทุกรายการ เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบพบว่า องค์ประกอบที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับที่สูงที่สุด คือ ขั้นที่ 3 ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับและผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้และข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนางาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.92 รองลงมาคือ ขั้นที่ 2 ผู้สอนวิเคราะห์ผู้เรียนมอบงานและเสนอแนะแนวทางดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.84 รายละเอียด ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการประเมินการดำเนินงานตามกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวก

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจของนิสิต						ภาพรวม โดยเฉลี่ย
	คนที่						
	1	2	3	4	5	6	
ขั้นที่ 1 กำหนดเป้าหมาย โดยผู้สอนและผู้เรียน	5.00	4.50	5.00	4.50	5.00	4.00	4.67
1. มีการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานร่วมกันระหว่างอาจารย์และนิสิต	5	5	5	5	5	4	4.83
2. เป้าหมายการดำเนินงานมีความชัดเจน	5	4	5	4	5	4	4.50
ขั้นที่ 2 ผู้สอนวิเคราะห์ผู้เรียนมอบงานและเสนอแนะแนวทางดำเนินงาน	5.00	5.00	5.00	4.50	5.00	4.50	4.84
3. อาจารย์วิเคราะห์ความสามารถในการวิจัยและการวัดและประเมินผลของนิสิตได้ตรงตามความสามารถ	5	5	5	4	5	4	4.67
4. อาจารย์มอบหมายงานที่เหมาะสมกับความสนใจและศักยภาพของนิสิต	5	5	5	5	5	5	5.00
ขั้นที่ 3 ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับและผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้และข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนางาน	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.50	4.92
5. อาจารย์เสนอแนะแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานได้เหมาะสม	5	5	5	5	5	4	4.83
6. อาจารย์ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นิสิตโดยเชื่อมโยงความรู้สู่การพัฒนาการวิจัยและการวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	5	5.00
ด้านประโยชน์ของข้อมูลย้อนกลับทางบวกต่อการพัฒนางานวิจัยและการวัดและประเมินผล	4.67	5.00	5.00	4.67	5.00	4.00	4.72
7. ทำให้เข้าใจกระบวนการงานวิจัยและการวัดและประเมินผล	4	5	5	4	5	4	4.50
8. ตรงตามความต้องการของนิสิต	5	5	5	5	5	4	4.83
9. ก่อให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างอาจารย์และนิสิต	5	5	5	5	5	4	4.83
ด้านความพึงพอใจต่อข้อมูลย้อนกลับทางบวก	5.00	5.00	5.00	4.25	5.00	4.25	4.75
10. ชัดเจน ตรงประเด็น เข้าใจง่าย	5	5	5	4	5	5	4.83
11. ทันเวลาต่อการนำไปพัฒนางานวิจัยและการวัดและประเมินผล	5	5	5	4	5	4	4.67
12. ไม่มุ่งเน้นการตัดสิน แต่มุ่งเน้นการพัฒนา	5	5	5	4	5	4	4.67
13. ก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างอาจารย์และนิสิต	5	5	5	5	5	4	4.83

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ผลการบันทึกอนุทินของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหลังจากเสร็จสิ้นโครงการเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกซึ่งมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงปริมาณสรุปเป็นประเด็นในส่วนของคุณภาพ ได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกว่ามีความเหมาะสมต่อการพัฒนาการเรียนรู้นักกว่าข้อมูลย้อนกลับแบบเดิมๆ สรุปได้ว่านิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทุกคนเห็นด้วยว่ามีความเหมาะสมกว่าข้อมูลย้อนกลับแบบเดิม เนื่องจากข้อมูลย้อนกลับทางบวกไม่ได้มุ่งเน้นการตัดสิน ทำให้นิสิตรู้สึกไม่กดดัน ส่งเสริมแรงจูงใจในทางบวกและนำข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับนั้นไปพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่ มีกำลังใจที่ดีและก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างอาจารย์ และนิสิตดังข้อความบันทึก

“การให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกเหมาะสมต่อการพัฒนาการเรียนรู้นักกว่าข้อมูลย้อนกลับแบบเดิมๆ เพราะผู้ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทางบวกจะลดความกังวล ความเครียดในการทำงานและกล้าที่จะสอบถามปรึกษากับอาจารย์มากขึ้น และการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกมีการชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อง มิได้ประเมินเพื่อตัดสิน”

ข้อความบันทึก, นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คนที่ 1, 28 กุมภาพันธ์ 2557

“เหมาะสมมากกว่าเพราะการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกทำให้ผู้เรียนรู้สึกดี ไม่กังวล สับสนกับข้อมูลย้อนกลับนั้น แต่ทำให้พัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ ส่งเสริมแรงจูงใจในทางบวกแก่ผู้เรียน”

ข้อความบันทึก, นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คนที่ 2, 28 กุมภาพันธ์ 2557

“มีความเหมาะสมมากกว่าแบบเดิม คือผู้ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทางบวกจะมีความสนใจมากกว่าแบบเดิม สามารถนำข้อมูลย้อนกลับ

ทางบวกไปพัฒนาตนเองด้วยความเต็มใจและรู้สึกดีที่ไม่ถูกตำหนิ”

ข้อความบันทึก, นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คนที่ 3, 28 กุมภาพันธ์ 2557

“มีความเหมาะสมมากเพราะทุกครั้งที่อาจารย์ให้คำแนะนำในการทำงานวิจัยเกิดการปรับปรุงที่เหมาะสมกับงานวิจัยที่กำลังดำเนินการวิจัย”

ข้อความบันทึก, นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คนที่ 4, 28 กุมภาพันธ์ 2557

“มีความเหมาะสมต่อการพัฒนาการเรียนรู้อย่างดี เพราะการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกมีผลดีที่เห็นได้ชัด คือ ก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างอาจารย์กับนิสิตเมื่อได้รับข้อมูลย้อนกลับในทางบวกทำให้นิสิตเกิดความอยากที่จะพัฒนาตนเอง มีแรงกระตุ้นในการดำเนินงานให้ถูกต้อง”

ข้อความบันทึก, นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คนที่ 5, 28 กุมภาพันธ์ 2557

ดีกว่าแบบเดิมเพราะทำให้นักเรียนรู้สึกมีกำลังใจในการเรียนการสอน

ข้อความบันทึก, นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คนที่ 6, 28 กุมภาพันธ์ 2557

2. จุดเด่นของการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกสรุปได้ว่า นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเห็นว่า จุดเด่นของการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวก คือ เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างอาจารย์และนิสิต สร้างแรงจูงใจในทางบวก มีความชัดเจน เข้าใจง่ายและตรงตามความต้องการของนิสิตพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาตนเอง ดังข้อความบันทึก

“การให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างอาจารย์และนิสิต ข้อมูลย้อนกลับมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย ตรงตามความต้องการของนิสิต”

ข้อความบันทึก, นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คนที่ 1, 28 กุมภาพันธ์ 2557

“เป็นองค์ประกอบสำคัญในการประเมินความก้าวหน้าทำให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน”

ข้อความบันทึก, นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คนที่ 2, 28 กุมภาพันธ์ 2557

“อาจารย์ให้ข้อเสนอแนะแก่นิสิตด้วยความเป็นกันเองและให้ข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขที่ดีเหมาะสม”

ข้อความบันทึก, นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คนที่ 3, 28 กุมภาพันธ์ 2557

“ทำให้เข้าใจกระบวนการวิจัยของตนเองเพิ่มมากขึ้น เกิดการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ”

ข้อความบันทึก, นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คนที่ 4, 28 กุมภาพันธ์ 2557

“ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างอาจารย์และนิสิต”

ข้อความบันทึก, นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คนที่ 5, 28 กุมภาพันธ์ 2557

“เสริมสร้างแรงเสริมทางบวกให้นักเรียนมีกำลังใจ”

ข้อความบันทึก, นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คนที่ 6, 28 กุมภาพันธ์ 2557

2.2 ผลประเมินข้อมูลย้อนกลับทางบวก

การประเมินข้อมูลย้อนกลับทางบวกแบ่งออกเป็น 2 มิติ คือ 1) แบ่งตามระดับ และ 2) แบ่งตามมิติ ทั้งนี้การประเมินข้อมูลย้อนกลับนั้นนิสิตจะทำการประเมินก่อน จากนั้นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่านตรวจสอบข้อมูลย้อนกลับเหล่านั้นอีกครั้ง โดยผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องของการให้คะแนนด้วยการวิเคราะห์ความสอดคล้องของผู้ให้คะแนนด้วยสูตร Cohen's Kappa การนำเสนอแบ่งออกเป็น 2 ตอนย่อย ดังนี้

2.2.1 ผลประเมินข้อมูลย้อนกลับแบ่งตามระดับประเมินโดยนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จากนั้นผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของการให้คะแนนด้วยการวิเคราะห์ความสอดคล้องของผู้ให้คะแนนด้วยสูตร Cohen's Kappa สรุปได้ว่า มีข้อมูลย้อนกลับที่ผู้วิจัยให้ข้อเสนอแนะแก่นิสิตจำนวนทั้งสิ้น 73 ข้อความ จากการดำเนินงานจำนวน 5 ครั้ง พบว่าข้อมูลย้อนกลับส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่ 2 ระดับกระบวนการ (Process Level) เป็นข้อมูลย้อนกลับที่มีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้น โดยมีการให้คำแนะนำเกี่ยวกับความรู้และกระบวนการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการจำนวน 56 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 76.71 รองลงมาคือ ระดับที่ 1 ระดับหน้าที่ (Task Level) เป็นข้อมูลย้อนกลับที่ทัวๆไปเกี่ยวข้องกับหน้าที่ที่ต้องทำ ความรู้เบื้องต้นทัวๆไป จำนวน 9 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 12.33 และข้อมูลย้อนกลับระดับที่ 3 ระดับการควบคุมตนเอง (Self-regulation Level) เป็นข้อมูลย้อนกลับที่มีความเชื่อมโยงกับความรู้ที่ได้รับจากข้อมูลย้อนกลับและความรู้ที่มีอยู่ในตัวนิสิตโดยมีการจัดการความรู้เข้ามาเกี่ยวข้อง และต้องมีความชัดเจนในการพัฒนากลยุทธ์ของแต่ละบุคคลที่จะให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย จำนวน 7 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 9.59 และข้อมูลย้อนกลับในระดับที่ 4 ระดับตนเอง (Self Level) คือข้อมูลย้อนกลับที่ให้แนวทางแก่นิสิตในการกำกับตนเองเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องการตามแนวทางของแต่ละบุคคล รวมถึงการมองภาพต่อไปว่าแต่ละบุคคลต้องพัฒนาสิ่งใดเพิ่มเติมอีกบ้างโดยสามารถใช้ทักษะกระบวนการรู้คิดมาใช้ในการประเมินความเข้าใจตนเอง จำนวน 1 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 1.37 ทั้งนี้ค่าความสอดคล้องของผู้ให้คะแนนโดยผู้เชี่ยวชาญด้วยสูตร Cohen's Kappa เท่ากับ 0.686 มีความสอดคล้องกันอยู่ในระดับมาก สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลย้อนกลับทางบวกแบ่งตามระดับและการวิเคราะห์ความสอดคล้องของผู้ให้คะแนนโดยผู้เชี่ยวชาญด้วยสูตร Cohen's Kappa ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลย้อนกลับทางบวกแบ่งตามระดับ และการวิเคราะห์ความสอดคล้องของผู้ให้คะแนนโดยผู้เชี่ยวชาญด้วยสูตร Cohen's Kappa

ครั้งที่	ระดับของข้อมูลย้อนกลับทางบวก				
	ระดับหน้าที่	ระดับกระบวนการ	ระดับการควบคุมตนเอง	ระดับตนเอง	รวม
1	1	18	0	0	19
2	2	9	3	0	14
3	3	14	0	0	17
4	0	7	3	0	10
5	3	8	1	1	13
รวม	9	56	7	1	73

ค่าความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญด้วยสูตร Cohen's Kappa 0.686

2.2.2 ผลประเมินข้อมูลย้อนกลับแบ่งตามมิติประเมินโดยนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่านตรวจสอบข้อมูลย้อนกลับเหล่านั้นอีกครั้งโดยข้อมูลย้อนกลับ 1 ข้อความสามารถเป็นได้มากกว่า 1 มิติ สรุปได้ว่าข้อมูลย้อนกลับทางบวกทุกข้อมูลย้อนกลับเป็นข้อมูลย้อนกลับเชิงวิชาการ ทั้งนี้คิดเห็นว่าข้อมูลย้อนกลับบางข้อความเน้นปฏิสัมพันธ์ด้วย จำนวน 4 ข้อความ การสะท้อนตนเองในการเรียนรู้ 5 ข้อความและสร้างชุมชนการเรียนรู้ 1 ข้อความ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลย้อนกลับทางบวกแบ่งตามมิติในภาพรวมดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลย้อนกลับทางบวกแบ่งตามมิติในภาพรวม

ครั้งที่	มิติของข้อมูลย้อนกลับทางบวก				รวม
	วิชาการ	เน้นปฏิสัมพันธ์	การสะท้อนตนเองในการเรียนรู้	การสร้างชุมชนการเรียนรู้	
1	19	2	0	0	21
2	14	0	1	1	16
3	17	1	0	0	18
4	10	1	3	0	14
5	13	0	1	0	14
รวม	73	4	5	1	83

อภิปรายผล

1. ผลการพัฒนาความสามารถทางการวัดและประเมินผล และการวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้วยกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกสรุปได้ว่า นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทั้ง 6 คน ในภาพรวมประเมินตนเองหลังจากได้รับข้อมูลย้อนกลับมีความสามารถทางการวัดและประเมินผลและการวิจัยในชั้นเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับการประเมินผลงานความสามารถ

ในการทำวิจัยในชั้นเรียนและการวัดและประเมินผลในชั้นเรียนของอาจารย์ที่เลี้ยงที่ผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุดย่อมแสดงว่ากระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกมีความเหมาะสมต่อการพัฒนาความสามารถทางการวัดและประเมินผลและการวิจัยในชั้นเรียนจึงมีความสอดคล้องกับหลักการของข้อมูลย้อนกลับทางบวกคือ สารสนเทศที่ส่งเสริมสนับสนุนความสามารถของแต่ละบุคคลมีวัตถุประสงค์หลัก คือ การลดช่องว่างระหว่างความรู้ความสามารถในปัจจุบันและความรู้ความสามารถ

ตามเป้าหมายที่ครู ผู้เรียนหรือผู้ปกครองต้องการโดยมีการสร้างเป้าหมายร่วมกันตั้งแต่เริ่มต้น (Nicol และ Macfarlane, 2006: 205; Hattie และ Timperley, 2007: 98; Nicol, 2007: 3 และ Beaumont, O' Doherty และ Shannon, 2011: 680) และสอดคล้องกับงานวิจัยที่นำแนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับมาใช้ในการพัฒนาความสามารถ ดังเช่น ราเซน มีศรี (2551: 152) ที่พัฒนาระบบการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแบบอิงกลยุทธ์รูปแบบวงจรการเรียนรู้และการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบมีปฏิสัมพันธ์ทั้งระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้เรียนและครู ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเขียนอนุเหตุสูงกว่ากลุ่มควบคุม และวิทยารรณ วงษ์สุวรรณ คงเผ่า (2556: 255) พัฒนาแนวทางการตรวจงาน การให้ข้อมูลย้อนกลับและผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนงานหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการดำเนินงานสรุปได้ว่ามีความพึงพอใจในภาพรวมและทุกชั้นตอนอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่ากระบวนการดำเนินงานมีความเหมาะสมโดยผู้วิจัยมีการกำหนดเป้าหมายสร้างความเข้าใจในการดำเนินงานร่วมกันกับนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู วิเคราะห์และมอบหมายงานให้นิสิตนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างเหมาะสมและข้อมูลย้อนกลับนั้นเชื่อมโยงความรู้ที่นิสิตมีนำไปสู่การพัฒนา และ ความพึงพอใจของนิสิต นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อข้อมูลย้อนกลับทางบวกอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน ข้อมูลเชิงปริมาณนี้มีความสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากข้อความบันทึกของนิสิตนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่เห็นว่าข้อมูลย้อนกลับของผู้วิจัยนั้นไม่ได้มุ่งเน้นการตัดสินทำให้นิสิตรู้สึกไม่กดดัน มีความชัดเจน เข้าใจง่ายและตรงตามความต้องการของนิสิต ส่งเสริมแรงจูงใจในทางบวกและนำข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับนั้นไปพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มใจ มีกำลังใจที่ดีและก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างอาจารย์และนิสิต ข้อมูลย้อนกลับในการวิจัยครั้งนี้จึงเป็นไปตามแนวคิดของข้อมูลย้อนกลับทางบวกสอดคล้องกับ

หลักการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกคือการส่งเสริมการสนทนาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นโดยข้อมูลย้อนกลับนั้นต้องมีความชัดเจน ตรงประเด็น เข้าใจง่าย มุ่งเน้นความรู้ในเชิงวิชาการ ทันเวลาต่อการพัฒนาทักษะ/ความสามารถของผู้เรียน ส่งเสริมสนับสนุนแรงจูงใจในทางบวกและส่งเสริมสนับสนุนปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนและครู (Nicol, 2007: 4; Lizzio และ Wilson, 2008: 365; Hepper, Hart และ Gregg, 2011: 460 และ Jarzebowski และ Berg, 2012: 471)

ในส่วนของ การประเมินระดับของข้อมูลย้อนกลับทางบวก พบว่าข้อมูลย้อนกลับส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่ 2 ระดับกระบวนการ (Process Level) เป็นข้อมูลย้อนกลับที่มีการให้คำแนะนำเกี่ยวกับความรู้และกระบวนการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการแต่ข้อมูลย้อนกลับที่น้อยที่สุด คือ ระดับที่ 4 ระดับตนเอง (Self Level) คือข้อมูลย้อนกลับที่ให้แนวทางแก่นิสิตในการกำกับตนเองเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องการตามแนวทางของแต่ละบุคคล รวมถึงการมองภาพต่อไปว่าแต่ละบุคคลต้องพัฒนาสิ่งใดเพิ่มเติมอีกบ้างโดยสามารถใช้ทักษะกระบวนการรู้คิดมาใช้ในการประเมินความเข้าใจตนเอง ย่อมแสดงว่าข้อมูลย้อนกลับที่ผู้วิจัยให้ในส่วนใหญ่เป็นข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายเท่านั้น แต่ยังมีได้มุ่งเน้นข้อมูลย้อนกลับเพื่อการส่งเสริมการกำกับตนเองและการส่งเสริมกระบวนการรู้คิดเท่าที่ควรและเมื่อประเมินข้อมูลย้อนกลับทางบวกจำแนกตามมิติ สรุปได้ว่าข้อมูลย้อนกลับทางบวกทุกข้อมูลย้อนกลับเป็นข้อมูลย้อนกลับเชิงวิชาการ รองลงมาคือข้อมูลย้อนกลับเน้นปฏิสัมพันธ์ ข้อมูลย้อนกลับสะท้อนตนเองในการเรียนรู้ และข้อมูลย้อนกลับสร้างชุมชนการเรียนรู้ตามลำดับ ซึ่ง Hattie และ Timperley (2007: 100) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับไม่ว่าจะอยู่ในระดับใดก็เป็นผลดีต่อผู้เรียนทั้งสิ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของต่างประเทศมากมายที่ศึกษาพบว่า แนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกนั้นสามารถพัฒนาความรู้ ทักษะ และทัศนคติต่อการเรียน (Koka และ Hein, 2006: 165; Pei, 2012: 110; และ Jarzebowski, Ann-Marie และ Berg, 2012: 14)

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยในครั้งนี้สรุปได้ว่า กระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกสามารถพัฒนาความสามารถทางการวัดและประเมินผลและการทำวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นอกจากนี้ผลการดำเนินงานนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ดังนั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกในครั้งนี้มีความเหมาะสมและผู้ที่สนใจควรมีการนำกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกนี้ไปใช้ในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านต่างๆ
2. ควรมีการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเข้ามาช่วยในการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกแก่นิสิตเพื่อเพิ่มช่องทางในการติดต่อสื่อสาร และศึกษาผลการดำเนินงานกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับทั้งแบบเผชิญหน้าและแบบการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวกแก่นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในการพัฒนาตนเองว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
3. การประเมินข้อมูลย้อนกลับทางบวกในครั้งนี้ ผู้วิจัยประเมินเฉพาะข้อมูลย้อนกลับจากที่ผู้วิจัยเสนอแนะ

นิสิตเท่านั้น แต่ในกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตจะได้รับข้อเสนอแนะจากอาจารย์พี่เลี้ยงในโรงเรียนที่นิสิตออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูด้วย ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาข้อเสนอแนะจากอาจารย์พี่เลี้ยงว่าเป็นข้อมูลย้อนกลับทางบวกด้วยหรือไม่อยู่ในระดับและมิติใด และขยายขอบเขตของการศึกษาข้อมูลย้อนกลับจากอาจารย์นิเทศก์ท่านอื่นๆด้วยเพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปวางแผนการดำเนินงานจัดสัมมนาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อไปอย่างเหมาะสม

บรรณานุกรม

- กฤติยา วงศ์ก้อม. (2547). รูปแบบการพัฒนาครูด้านการประเมินการเรียนรู้ตามแนวคิดการประเมินแบบเสริมพลังอำนาจที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- พินดา วราสุนันท์. (2555). การประเมินความต้องการจำเป็นด้านความสามารถทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู. เอกสารอัดสำเนา.
- พินดา วราสุนันท์. (2556). การพัฒนาความสามารถของผู้เรียนด้วยกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับทางบวก. วารสารศรีปทุมปริทัศน์ ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 13(2), 133-139.
- ราเชน มีศรี. (2551). การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแบบอิงกลยุทธ์ รูปแบบวงจรการเรียนรู้ และการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบมีปฏิสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเขียนอนุเจต ของนิสิตปริญญาบัณฑิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วินิตยา ประเสริฐสุนทร. (2540). การเปรียบเทียบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการใช้กิจกรรมการสื่อสารแบบเน้นรูป
 ไวยากรณ์ที่ผู้เรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับทางบวกและทางลบของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
 ชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพายัพ. เอกสารอัดสำเนา.
- วิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเผ่า. (2556). การพัฒนาแนวทางการตรวจงาน การให้ข้อมูลย้อนกลับและผลของการให้ข้อมูล
 ย้อนกลับงานเขียนของนิสิตระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1. วารสารครุศาสตร์, 41(1), 180-194.
- Beaumont, C., O' Doherty, M. and Shannon, L. (2011).Reconceptualising assessment feedback: a key to improving
 student learning. *Studies in Higher Education*, 36(6), 671-687.
- Hattie, J. and Timperley, H. (2007).The power of feedback.*Review of Educational Research*, 77(1), 81-112.
- Hepper, E.G., Hart, C.M. and Gregg, A.P. (2011). Motivated expectations of positive feedback in social interactions.
The Journal of Social Psychology, 151(4), 455-477.
- Jarzebowski, Ann-Marie.andBerg,J.P.R.V.D. (2012). When feedback is not enough: The impact of regulatory fit on
 motivation after positive feedback. *International Coaching Psychology Review*, 7(1), 14-32.
- Koka, A. and Hein, V. (2006). Perception of teachers' positive feedback and perceived threat to sense of self in
 physical education: a longitudinal study. *European Physical Education Review*, 12(2), 165-179.
- Li, J. and Luca, R.D. (2012). Review of assessment feedback. *Studies in Higher Education*, 37(1), 1-16.
- Lizzio, A. and Wilson, K. (2008). Feedback on assessment: students' perceptions of quality and effectiveness.
Assessment & Evaluation in Higher Education, 33(3), 263-275.
- Nicol, D. (2007). Principles of good assessment and feedback: Theory and practice.
 (online).Available:[http://www.york.ac.uk/media/staffhome/learningandteaching/
 documents/keyfactors/Principles_of_good_assessment_and_feedback.pdf](http://www.york.ac.uk/media/staffhome/learningandteaching/documents/keyfactors/Principles_of_good_assessment_and_feedback.pdf) Accessed [19/5/2012].
- Nicol, D.J., Macfarlane-Dick, D. (2006). Formative assessment and self-regulated learning: a model and seven
 principles of good feedback practice. *Studies in Higher Education*, 31(2), 199-218.
- Pei, M. (2012). Teachers' discorsal strategies in providing positive feedback to student responses: a study of four
 english immersion teachers in people's republic of china. *INTERNATIONAL EDUCATION*, Spring, 110-126.